

torsdagsklummen

Amageravisens faste klummeskribent Linda Gil skriver alt efter humor, inspiration og emne om dagliglivet som amagerkaner.

VILD MED GIL

Uden førerhund

»Jeg er gammel,« brøler jeg. Det er her, det jævnlige kvalitetstjek af mandens diplomatiske evner starter. Han består med nød og næppe hver gang.

TEKST OG TEGNING: LINDA GIL

Man kunne muligvis overbevises om, at jeg ikke længere er tyve ved at tage et blik på årsomsætningen hos Matas på Amagerbrogade. Jeg praktisk taget finansierer den forretning.

Jeg er nemlig ikke mentalt klar. Hvilket jeg cirka hver sjette uge må konstatere ved et enkelt kig i spejlet. Den morgen, jeg vågner op og ser den hvide stribe snige sig synligt ud i skilningen, starter testen på englænderens tålmodighed for Gud ved hvilken gang.

»Jeg er gammel!« brøler jeg, og han ved, hvad klokken har slået. Det er nu det jævnlige kvalitetstjek af mandens diplomatiske evner starter. Han består med nød og næppe hver gang ved sødt at forsikre mig om, at jeg er den yngste kvinde, han har set hele dagen. Argumentet burde diskvalificere ham

øjeblikkeligt, fordi han for det første lige er vågnet ved mit brøl og for det andet har han ikke sine briller på og herudover ligger han i sengen, mens jeg står ude i badeværelset, så han er jo fuld af løgn! Og det kan jeg jo se med egne øjne: For skilningen er hvid - og jeg er bare slet ikke klar til det billede.

Derfor er jeg altså uofficiel medejer af Matas gennem mine investeringer. De sælger nemlig en fantastisk hårfarve. Og få timer senere får farven mig til at annoncere for den hovedrystende englænder, at jeg nu mirakuløst er blevet tyve år yngre på 20 minutter.

Alder er sådan noget trivialt noget at gå op i. Og det er så også kun en gang hver sjette uge, at jeg hidser mig op. For til dagligt er jeg sådan set nøjagtig lige som jeg hele tiden har været. Og at den følelse aldrig forsvinder, kan man forvisse sig om ved at spørge meget ældre mennesker om, hvor-

dan de oplever samme problematik. Jeg ser, at de har den samme protest over ubalancen mellem indre og ydre, så jeg tror ikke, jeg er unormal. Jeg er bare fandens infantil på netop det punkt med håret. Så snart jeg som investor har forladt Amagerbrogade, håber jeg at det her holder op: »På et eller andet tidspunkt må det her stoppe!« sværger jeg over for mig selv.

På den anden side har jeg mødt kvinder for hvem det aldrig stoppede. De holdt aldrig op med at holde æstetikken for øje. Elegante førte de sig frem med eller uden stokke - men vitale og smukke at se på, fordi de aldrig mistede forbindelsen med detaljen. Under alle omstændigheder har jeg i mit arbejde mødt nogle pragtstykker, der har givet håb for at ikke alt behøver at ende, fordi man får gråt hår. Mange ældre kvinder er på mange måder gode eksempler for os, der skal følge efter dem. De er bare ikke altid klar over at de øver indflydelse, for de ved ikke at nogen lægger mærke til det! Derfor gør jeg en dyd ud af at fortælle dem, hvor stor en inspiration de er, når jeg møder dem.

Og ros er, hvor jeg vil hen med al den snak om hår.

SKØNHED KAN MAN SPREDE på mange måder. En af dem er faktisk ved at give liv gennem ros. Hvis folk var klar over, hvor længe en smuk og velplaceret bemærkning kan vare hos modtageren, og hvor stor indflydelse, den har, bilder jeg mig ind, at verden ville flyde i positivitet fra morgen til aften.

Men flere generationer af mænd og kvinder er opdraget til »konstruktiv kritik«, så de har ingen chance for at vide, hvad ros kan gøre. Hvem der har opfundet det åndssvage begreb aner jeg ikke, for der er ikke noget konstruktivt i kritik. Det er efter min fuldstændigt personlige mening en *opfindelse*.

Men nu har konceptet inficeret uddannelsessystemet i så mange år, at alle danskere under en vis alder er opdraget til, at man ikke bare kan tage noget for det, det er. Det skal korrekt kritiseres (konstruktiv!), for at signalere, at man overhovedet har noget mellem ørerne. Meningen skal helst være konstruktiv-kritiske. Eller i bedste fald moderat positiv, men for Guds skyld med forbehold, så man ikke forekommer helt hjerne-død. Kritik er negativt. Der er da folk og hele nationer, der stadig tror, man forbedrer

noget eller nogen ved at gi' dem et par over nakken eller ved at kyle et par bomber efter dem, så de kan lære det. Men hvis du spørger mig, hvad der er konstruktivt, vil jeg svare, at ros er konstruktivt. Ros gir' liv og skønhed til verden og menneskene i den. Og ros har en uvurdlig livgivende kvalitet, der faktisk består i tid.

Jeg tror så ikke, den unge fyr på Christianshavn havde tænkt videre over det her. Men det forholder sig sådan med den fyr, at det er blevet mig beskåret at opleve noget, man ellers kun ser ske på film - i min alder!

Det var vanskeligt ikke at bemærke fyren under indstigningen på Nørreport, da han uden at overdreve mindst lignede Brad Pitt X2. Han var med andre ord ubehøvet smuk.

Jeg tænkte faktisk i forbifartens æstetiske nydelse, at det ville være svært at få skænket kaffen uden hjertekvababbe, hvis min datter en dag kom hjem med sådan en skønhed. Lige inden jeg satte foden på rulletrappen ved Christianshavn hører jeg dog en stemme bag mig, der er henvendt til mig. Da jeg vender mig om, står denne Guds gave til menneskeheden bag mig og spørger om jeg vil med ud og drikke kaffe! Efter totalt befippet at have genstartet pacemakeren kom der gradvist så meget ilt til hjernen, at jeg fik fremstammet, at det nok ikke gik. Jeg havde endda styrke nok til at kigge efter en førerhund ved hans side. Da jeg ikke ku' se nogen og fyren i øvrigt virkede ligeså normal som han var smuk, måtte jeg spørge, hvorfor han spurgte. Og så smiler denne Adonis sødt, rødmer og siger, at han bare syntes, jeg så smuk ud - og så gik han!

HVIS HAN HAVDE VIDST, at den oplevelse gjorde så stort et indtryk på ikke kun mig, men også på min 80-årige mor og enhver anden kvinde, jeg har fortalt oplevelsen til over de sidste fire år, ville han muligvis smile igen!

Her ser vi jo tydeligt, at ros er mere effektiv end hårfarve. På to sekunder blev jeg hele 30 år smukkere indeni og følelsen holder faktisk stadig vand, når jeg kommer i tanke om scenen. Den spontane ros er et smykke, man bliver mere levende af at bære videre med sig. Lad os dog udpege mere af det, der er smukt i og omkring os.

Frem for konstruktivt at kritisere hinanden mindre levende. Og se om verden ikke bli'r mere konstruktiv omkring dig alligevel.

FÅ SOLGLAS MED I KØBET

KØB EN KOMPLET BRILLE OG FÅ SOLGLAS I DIN STYRKE OVENI

Kom ind og se forårskollektionerne fra de store modeguruer Køber du en komplet brille, får du netop nu solglas i din styrke med i købet. Så er du godt beskyttet mod forårsollen. Det er da god brillekarma.

PROFIL OPTIK

STYRKE FOR DEN NYE UER

w. Ane Iversen • Amagerbrogade 284
2300 København S • Tlf. 32 50 96 08

